

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.363/2020/8.

A tanács tagjai: dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
dr. Stefancsik Márta előadó bíró
dr. Szabó László bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Réti, Várszegi és Társa Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Kelemen Dániel ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője: dr. Szilvási Orsolya kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóvégrehajtás tárgyában hozott közigazgatási végzés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizgálni kért jogerős határozat: Budapest Környéki Törvényszék 2020. május 18-án kelt 16.K.700.146/2020/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 16.K.700.146/2020/6. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 45.000 (negyvenötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékügyekben eljáró hatóság felhívásában megjelölt módon és számlára 70.000 (azaz hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes tulajdonát képezi a Sz. külterület .../3 és .../4 helyrajzi számú ingatlan, amelyek után Sz... Község Önkormányzat Jegyzője (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a 2014. június 10-én jogerőre emelkedett A131/2014/6407 és 2105. március 25-én jogerőre emelkedett A66/2015/6407 számú határozataival 2014. évre, illetve 2015-től telekadót vetett ki.

- [2] A felperes adófizetési kötelezettségnek nem tett eleget, ezért az elsőfokú adóhatóság kérelmére 560.024.500 Ft behajtása érdekében végrehajtási eljárás folyik, amely felfüggesztése iránt a felperes 2018. december 6-án az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 15. § (1) és (3) bekezdésére hivatkozással kérelmet terjesztett elő.
- [3] Előadta, hogy a 2012-2018. évekre kivetett adó diszkriminatív és konfiskáló jellegű, ezért önellenőrzést nyújtott be, amely tárgyában folyamatban lévő eljárások befejezéséig a végrehajtás hivatalból történő felfüggesztésének van helye, mert a fizetési kötelezettségét előíró döntések megváltoztatása, megsemmisítése várható.
- [4] Felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülményként jelölte meg, hogy a végrehajtás alapjául szolgáló okirat súlyos alaki és tartalmi hibában szenved, nem tartalmazza, hogy mely végrehajtható okirat alapján folyik a végrehajtás, a végrehajtáshoz való jog feltehetően elévült, és nem rendelkezik fedezettel a követelt összeg megfizetésére, ezért az ingatlanai elárverezése visszafordíthatatlan károkat okoz.
- [5] Az elsőfokú adóhatóság a 2018. december 27-én kelt, .. kérelmet elutasító végzését a fellebbezés alapján eljár alperes a 2019. február 22-én kelt PE/040/00095-10/2019. számú végzésével megsemmisítette és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasította. Az új eljárás keretében a végrehajtás felfüggesztésére okot adó méltányolható körülmények feltárására és mérlegelésére utasította az elsőfokú adóhatóságot. Rögzítette, hogy a tartozást eredményező, adókiadó határozatok 2014. június 10-én, illetőleg 2015. március 25-én jogerőre emelkedtek, azok megsemmisítése nem várható.
- [6] Az elsőfokú adóhatóság - hiánypótlási eljárást követően - a 2019. május 28-án kelt 147-18/2019. számú végzésével (a továbbiakban: elsőfokú végzés) a felperes végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét elutasította. Indokolása szerint az önellenőrzés alapján, a felperesi beadvány másodfokú hatóság általi visszautasítására figyelemmel nem várható a telekadó fizetési kötelezettséget megállapító határozatok megváltoztatása, vagy megsemmisítése.
- [7] Kifejtette, hogy a végrehajtáshoz való jog elévülése, a végrehajtó által kibocsátott okiratok hiányosságai, az önkormányzati adóhatóság esetlegesen felmerülő kártérítési felelőssége nem felfüggesztési okok, és az adófizetési képesség hiánya nem méltányolható, mert a felperes beszámolója alapján gazdasági tevékenységet nem végez, 2007. óta nem tett szert árbevételre, az ingatlanai hasznosítására irányuló szándékát sem igazolta.
- [8] A fellebbezése alapján eljár alperes a 2019. július 19-én kelt végzése rendelkező részének I. pontjában az elsőfokú határozatot helybenhagyta, II. pontjában visszautasította a fellebbezésben előadott újabb végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet.
- [9] Határozata rendelkező részének I. pontjához fűzött indokolása szerint az az elsőfokú végzés megalapozott volt. Kifejtette, hogy az elsőfokú adóhatóság a végrehajtás felfüggesztése tárgyában az Avt. 15. § (3) - (4) bekezdése alapján mérlegelési jogkörben döntött, a figyelembe vett körülmények felülmérlegelésének a másodfokú eljárásban nincs helye, mivel a felettes szerv nem minősül az Avt. 1. § (1) bekezdése szerinti adóhatóságnak, így nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel. Ennek ellenére rögzítette, hogy a felperesi társaság 2007. óta rendelkezésre álló gazdálkodási adatai alapján megalapozottan levonható az a következtetés, hogy a felperes érdekkörében felmerült okból nem folytat gazdasági tevékenységet, és nem állapítható meg arra utaló körülmény sem, hogy a tartozását utóbb rendezni tudja, továbbá a felperes nem támasztotta alá azt sem, hogy a végrehajtás foganatosítása miatt ne lenne képes ingatlanvagyonára hasznosítására.
- [10] A fellebbezésben előterjesztett végrehajtás felfüggesztése tárgyában hozott döntését (határozata rendelkező rész II. pontja) azzal indokolta, hogy az Avt. 15. § (1) bekezdése alapján a végrehajtás függesztése kizárólag hivatalból lehetséges, e körben kérelem

benyújtására nincs törvényes lehetőség, ezért azt az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Air.) 48. § c) pontja alapján a kérelmet visszautasította. Utalt arra, hogy a felperes az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 195. §-a szerinti önellenőrzését visszautasító végzése elleni közigazgatási per és a helyi adóról szóló önkormányzati rendelet tárgyában folyó törvényességi felülvizsgálati eljárása sem támasztja alá, hogy az adókielégítő határozatok megváltoztatása vagy megsemmisítése várható. Megjegyezte továbbá, hogy az adótartozás végrehajtásához való jog elévülésének bekövetkezése esetén nem a végrehajtás felfüggesztésének, hanem megszüntetésének van helye.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [11] A felperes az alperes végleges végzésével szemben előterjesztett keresetében annak megváltoztatását, a végrehajtás felfüggesztését, másodlagosan annak az elsőfokú végzésre kiterjedő megsemmisítését és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte.
- [12] Előadta, hogy az önkormányzat a tulajdonában álló ingatlanokra diszkriminatív és konfiskáló jellegű adót vetett ki, ezért az önkormányzati rendeletek jogszabályba ütközésének megállapítására irányuló eljárást kezdeményezett az Art. 195. § alapján benyújtott kérelemmel, melyet az adóhatóság visszautasított. A végleges visszautasító végzéssel szemben közigazgatási pert kezdeményezett az elsőfokú bíróságnál, amely keretében indítványozta a helyi adórendelet jogszabályba ütközésének megállapítása érdekében a Kúria normakontroll eljárását. Pernyertessége esetén a telekadót kivető határozatok megsemmisítése várható, így a végrehajtás hivatalból való felfüggesztésének jogalapja fennáll.
- [13] Kifejtette, hogy a kivetett 1.323.771.180 Ft összegű telekadó végrehajtása aránytalan terhet ró rá, 2016-2017. üzleti évekre az adózott eredménye, saját tőkéje negatív volt, árbevételre nem tett szert, likvid pénzeszköz állománnyal nem rendelkezik, ingatlanvagyonára értékesítésével helyrehozhatatlanul ellehetetlenülne a tevékenysége.
- [14] Az adóhatósági végzés nem felel meg a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási döntéssel szemben támasztott követelményeknek, mert abból a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége nem tűnik ki: az általa az Art. 195. §-a alapján benyújtott önellenőrzését visszautasító végzés elleni perben indítványozott normakontroll eljárás, az Avt. 6. § szerinti arányosság elve, a gazdasági-pénzügyi helyzete, „több” adóévet érintő elévülés nem nyert értékelést.
- [15] Kifogásolta, hogy a végrehajtói felhívás, illetve a végrehajtótól származó irat hiányos, nem tartalmaz arra vonatkozó utalást, hogy a követelt összeg mely adóévekre vonatkozik.
- [16] Álláspontja szerint a megismételt eljárásban sérült az Air. 129. § (4) bekezdése, mert a megsemmisítő végzés alapján az elsőfokú adóhatóság köteles lett volna a végrehajtási eljárás felfüggesztésére.
- [17] Indítványozta a Kúria normakontroll eljárásának kezdeményezését.
- [18] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte a végzésében foglalt indokok alapján.

A jogerős ítélet

- [19] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [20] Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú adóhatóságnak a végrehajtás felfüggesztése indokoltságának kérdésében az érintett adótartozás fennálltát, a végrehajtó által kibocsátott okiratok alaki, tartalmi megfelelőségét, sem a végrehajtáshoz való jog elévülésének kérdését nem vizsgálhatja, ezek elbírálása a felperes végrehajtási kifogása

alapján és az Art 195. §-a szerinti eljárásban megtörtént. Ennek megfelelően az elévüléssel, a végrehajtó okiratainak hiányosságaival és a telekadó diszkriminatív és konfiskáló jellegével kapcsolatos kereseti indokokat a bíróságnak nem kellett vizsgálnia az Avt. 15. §-a szerinti kérelem elutasításának jogszerűsége körében. Ennek következtében a perben az adótartozást eredményező adókiivető határozat alapjául szolgáló önkormányzati adórendeletek nem képezik az alkalmazandó jogot, így a jelen ügyben nincs helye a kúriai normakontroll eljárás kezdeményezésének.

- [21] Rögzítette, hogy Avt. 15. § (1) bekezdése értelmében ha a fizetési kötelezettséget előíró döntés megváltoztatása, vagy megsemmisítése várható, a végrehajtást az elsőfokú adóhatóság hivatalból felfüggesztheti, vagy a felettes szerv rendelkezésére kötelező felfüggeszteni. E jogszabályhely alapján az adózó kérelmére a végrehajtás felfüggesztésére nincs lehetőség, ezért a kérelem ezen részének visszautasítása az Air. 48. § c) pontja alapján jogszerű volt.
- [22] Megállapította, hogy az alperes PE/040/00095-10/2019. számú, új eljárásra utasító végzésben nem szerepel a végrehajtás felfüggesztését kötelező jelleggel előíró rendelkezés, ezért alaptalanul állította a felperes, hogy az elsőfokú hatóság nem tett eleget az abban foglaltaknak.
- [23] Az Avt. 15. § (3)-(4) bekezdése alapján vizsgálta, hogy a felperes fizetőképességének hiánya, illetve a folyamatban lévő, felperes által hivatkozott eljárások olyan kivételes méltánylást érdemlő körülményeknek tekinthetők-e melyek megalapozzák a végrehajtás felfüggesztését, illetve, az alperes elutasító végzése sérti-e az Avt. 6. §-ában rögzített arányosság elvét.
- [24] Rögzítette, hogy az Avt. 6. § szerint a végrehajtási cselekmények közül azokat kell foganatosítani, amelyekkel a leghatékonyabban érhető el a végrehajtás célja, ugyanakkor az adósra nézve az arányosság elvének figyelembevételével a legkisebb mértékű korlátozással jár. Mivel e rendelkezés a foganatosítható végrehajtási cselekmények közötti választás kapcsán írja elő az arányosság elvének tiszteletben tartását, az adóvégrehajtás felfüggesztéséről hozott döntés jogszerűsége szempontjából az arányosság elvének megsértése nem értelmezhető.
- [25] Kifejtette, hogy az Alaptörvény és a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény biztosítja a helyi önkormányzatok jogát arra, hogy telekadót, azaz vagyoni típusú adót vessenek ki a területükön lévő ingatlanokra. A vagyoni típusú adó sajátossága, hogy nem az adóalany jövedelméhez vagy bevételszerző tevékenységéhez, hanem magához az adótárgyhoz kötődik, így az adótárgy, azaz a telek tulajdonosát e minőségéből eredően, bevétel és jövedelemszerző tevékenységétől, illetve likvid pénzeszközök rendelkezésére állásától függetlenül terheli, annak megfizetésére köteles.
- [26] Megállapította, hogy az elsőfokú adóhatóság az Avt. 15. § (3) bekezdésének a végrehajtás felfüggesztése kivételes jellegével és a jogintézmény rendeltetésével összhangban, okszerűen mérlegelve helyezkedett arra az álláspontra, hogy a 2007. év óta a gazdasági aktivitás jeleit nem mutató gazdasági társaság esetében nem várható a fizetőképesség helyreállása a végrehajtás felfüggesztése esetén sem, ezért annak elrendelése nem indokolt. Az Avt. 15. § (3)-(4) bekezdése nem zárja ki, hogy az adóhatóság különös méltánylást érdemlő körülményként értékelje a fizetési kötelezettséggel kapcsolatos egyéb eljárások folyamatban létét, az eljárás folyamatban léte a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó kötelezettséget nem eredményez. Az alperes helytállóan mutatott rá, hogy a rendelkezésre álló adatokból nem lehetett egyértelműen arra következtetni, hogy a felperes végrehajtással érintett adófizetési kötelezettségének a megszűnése lenne várható ezen eljárások eredményeként. Az adótartozást eredményező adókiivető határozatok jogerőre emelkedtek, azokat a felperes keresettel nem támadta meg. Az évekkel később, az Art. 195. § alapján

kezdeményezett önellenőrzését az elsőfokú adóhatóság visszautasította, a visszautasító végzést az alperes helybenhagyta, és az elsőfokú bíróság a 16.K.27.159/2019/17. számú ítéletével a felperes döntés ellen előterjesztett keresetét elutasította. Az alperesi hivatal szerve ugyan javaslatot tett törvényességi felügyeleti jogkörében intézkedés megtételére, ebből azonban önmagában nem következik, hogy a végrehajtással érintett fizetési kötelezettség megszűnése lenne várható és, hogy ez alapján az elsőfokú adóhatóságnak kötelezettsége keletkezett volna a végrehajtás felfüggesztésére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [27] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és emellett elsődlegesen az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte.
- [28] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Avt. 6. §-át, valamint 15. § (1) és (3) bekezdését.
- [29] Előadta, hogy az adóhatóság nem megfelelően értékelte a végrehajtási eljárás alapjául szolgáló adók törvénysértő (diszkriminatív és konfiskáló) jellegének megállapítására irányuló eljárásokat, és annak lehetőségét, hogy az általa indítványozott normakontroll eljárás visszamenőleges hatállyal megsemmisíti a helyi adóról szóló önkormányzati rendelteket. Az elsőfokú bíróság helytelenül értelmezte az Avt. 15. § (1) bekezdését, amikor megállapította, hogy ezekre hivatkozással nincs helye végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem előterjesztésének. Ezen túlmenően az első- és másodfokú végzések a méltányolható körülmények vonatkozásában jogsértő mérlegelésen alapulnak, amelyet a jogerős ítélet nem oldott fel. Nem vitatta, hogy az adóhatóság az általa megjelölt méltányolható körülményeket vizsgálta, azonban álláspontja szerint azokat nem a végrehajtás felfüggesztése jogintézmény céljának megfelelően mérlegelte. Az alperes arra hivatkozással, hogy nem minősül adóhatóságnak, az elsőfokú végzést érdemben nem vizsgálta felül, ezáltal súlyos eljárásjogi jogszabálysértést követett el.
- [30] Megismételte azon álláspontját, hogy a korábban volt szabályozással azonos módon, immár az Art. 195. § szerinti kérelemmel az adórendeletek, és az adóketető határozatok megsemmisítése érdekében elérhető a Kúria normakontroll eljárása. Hangsúlyozta, hogy beadványában a folyamatban lévő eljárásokra utalással az adóhatóság hivatalból történő intézkedését kívánta, kérelme ténylegesen azonban a végrehajtás méltányosságból történő felfüggesztésére irányult. A méltányolható körülményeket azonban az adóhatóság nem megfelelően értékelte: a kivetett telekadó nyilvánvalóan törvénysértő mértékű, nem rendelkezik a telekadó megfizetésére fedezettel, csak ingatlanvagyonra van, amelyet hasznosítani nem tud, és amelyet a végrehajtás által elveszítene. Az ingatlanai értékesítéséhez nem fűződik közérdek, és esetleges pernyertessége esetén sem volna tulajdona helyreállítható. Utalt arra, hogy *„a közérdek védelme fennáll, ha az adott érdek szélesebb társadalmi réteget érint, vagy valamely védettségi elem megsértését veszélyeztető vagy megvalósító helyzet elhárításához fűződik”* [EBH2002.816.]. Álláspontja szerint a jogsértő mértékű telekadó behajtásához fűződő közérdeket meghaladja a gazdálkodási eredményeivel alátámasztott, végrehajtás felfüggesztéséhez fűződő magánérdeke. Hivatkozása szerint mindaddig, amíg a telekadó mértéke konfiskáló, gazdasági érdeke nem fűződik ingatlanai hasznosításához, így az árbevétel hiánya - az adóhatóság és az elsőfokú bíróság megállapításával szemben - méltányolható körülményként lett volna értékelendő, és a végrehajtást fel kellett volna függesztetni a normakontroll eljárás befejeződéséig.
- [31] Fenntartotta azon álláspontját is, hogy a Avt. 6. §-ban foglalt arányosság elvének valamennyi végrehajtással kapcsolatos intézkedést át kell hatnia, az alapelvnek az eljárás felfüggesztése

körében is érvényesülnie kell, és az adott esetben a hatósági kényszer alkalmazása az előadottak folytán szükségtelen és aránytalan.

- [32] Alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [33] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [34] A jogerős ítélettel szemben a Kp. 115. § (1) bekezdése alapján jogszabálysértésre hivatkozással van helye felülvizsgálatnak. A Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a Kúria a jogerős ítéletet - a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül - csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem, és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül.
- [35] A Kúria rögzíti, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében nem támadta az elévülés és a végrehajtói okiratok hiányosságai tekintetében tett ítéleti megállapításokat, így ezekre a Kúria eljárása nem terjedt ki.
- [36] A felperes keresetében az alperes végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet elutasító végzése törvényességi vizsgálatát kérte. Nem vitatta, hogy az elsőfokú adóhatóság vagy az alperes felettes szerve nem rendelte el a végrehajtás felfüggesztését, így az Avt. 15. § (1) bekezdés második fordulata szerinti eset nem állt fenn. Ennek következtében az elsőfokú adóhatóság a kérelméről az Avt. 15. § (1) és (3) bekezdései szerint mérlegelési jogkörében hozott döntést, így az elsőfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia a Kp. 85. § (5) értelmében, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból megállapíthatóak-e.
- [37] A felperes felülvizsgálati kérelmében megalapozottan hivatkozott arra, hogy az alperes határozatában tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy az önkormányzati adóhatóság másodfokú szerveként nem minősül adóhatóságnak, így nincs törvényes lehetősége az elsőfokú határozatban értékelt körülmények felülmérlegelésére. Az Art. 22. §-a szerint „Adóhatóságok: a) az állami adó- és vámhatóság, b) az önkormányzat jegyzője mint önkormányzati adóhatóság (a továbbiakban: önkormányzati adóhatóság), c) e törvény, valamint az Art. vonatkozásában az önkormányzati adóhatóság döntései elleni fellebbezések elbírálására jogosult hatóság.” Az Avt. 2. § alapján a törvény eltérő rendelkezése hiányában az adóhatóság által fogatosított végrehajtási eljárásban az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Air.) és az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) szabályait kell alkalmazni. Figyelemmel arra, hogy az adóhatóság fogalmát az Avt. külön nem szabályozza, az Avt. 2. §-a alapján alkalmazandó Art. 22. § c) pontja értelmében az alperes az önkormányzati adóhatóság döntése elleni fellebbezés elbírálásakor adóhatóságnak minősül.
- [38] Az alperes határozata ezen téves megállapítása ellenére azonban ténylegesen tartalmazza a felperes által figyelembe venni kért tényeket, és ezek mérlegelését is, így alaptalanul hivatkozott arra a felperes, hogy fellebbezését az alperes érdemben nem bírálta el. Ennek következtében az elsőfokú bíróság jogszerűen vizsgálta a mérlegelési jogkörben hozott végleges határozat törvényességét, amely során jogszerűen állapította meg, hogy az adóhatóság a felperes elé tárt valamennyi körülmény okszerű mérlegelésével utasította el a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet. E körben helytállóan utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy az önkormányzat Alaptörvényben [32. cikk (1) bekezdés h) pont] és a Htv.-ben [1. § (1) bekezdés] a közteherviselés megteremtése érdekében biztosított joga a telekadó kivetése. A jogerős határozattal kivetett adó - önkéntes teljesítés hiányában - a teljesítési

határidő elteltét követően állami kényszerrel is végrehajtható. A közérdek a közteherviselés érdekében kivetett adó behajtásához fűződik. Ennek megfelelően a hatóság által az volt mérlegelendő, hogy a felperes magánérdekét méltányosságból és kivételesen e közérdek elé indokolt-e helyezni.

- [39] A Kúria osztja a felperes álláspontját, hogy az EBH2002.816 számú elvi határozatban foglaltak jelen eljárásra is irányadók, függetlenül attól, hogy a döntés alapjául szolgáló ügy tárgya eltérő, azonnali végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem volt. A Legfelsőbb Bíróság ezen döntése absztrakt módon rögzítette a közérdek fogalmát akként, hogy „*a közérdek (...) ha az adott érdek szélesebb társadalmi réteget érint, vagy valamely védettségi elem megsértését veszélyeztető vagy megvalósító helyzet elhárításához fűződik*”. A telekadó behajtása olyan közérdek, amely a helyi közteherviselés megvalósulását szolgálja az adótartozásukat önkéntesen meg nem fizető adózók elleni állami kényszer útján, így a végrehajtási eljárás lefolytatása szélesebb társadalmi réteget érint, a közteherviselés elvének védelmét szolgálja.
- [40] A Kúria megállapította, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem jelölt meg olyan körülményt, amelyet az adóhatóság ne értékelt volna. A Kúria Közigazgatási és Munkaügyi Kollégiuma a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozatok felülvizsgálatáról szóló 2/2015. (XI. 23.) KMK véleményében kimondta, hogy „*A mérlegelési jogkör törvényességének vizsgálata sajátos bírói feladat. (...) A közigazgatási szerv döntésének indokait az ügyfélnek minden esetben meg kell ismernie, s ez a mérlegelési határozat esetében a mérlegelési elemre is kiterjedő indokolás meglétét is jelenti. Mindebből az következik, hogy nem elegendő a határozatot egyfajta „általános” indokolással ellátni, a hatóságnak azt is tudatnia kell, hogy a mérlegelés során miből indult ki, milyen jellegű körülményeket vett figyelembe. E körülményeknek az ügy érdekével, az eldöntendő tény- vagy jogkérdéssel összhangban kell állniuk, emellett okszerűeknek és ésszerűeknek kell lenniük.*” Az elsőfokú bíróság a Kp. 85. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően részletesen vizsgálta az Art. 15. § (3) bekezdésében foglalt mérlegelési jogkör gyakorlásánál az alperes által figyelembe vett és mellőzött szempontokat, és jogszerűen állapította meg, hogy az évek óta a gazdasági tevékenységet nem végző, árbevételt nem realizáló gazdasági társaság esetében nem várható a fizetőképesség helyreállása a végrehajtás felfüggesztése esetén sem, és a felperes által kezdeményezett további eljárásokra figyelemmel sem volt helye méltányosság gyakorlásának.
- [41] Alapítván állította a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy a rá kivetett telekadó nyilvánvalóan jogszabálysértő. Az elsőfokú hatóság adókivetése a hatályos jogszabályokon alapult. Az, hogy a felperes utóbb annak mértékét jogsértőnek tartja, és ennek megállapítása érdekében eljárást kezdeményezett, - annak sikeréig - nem támasztja alá az adókivetés jogellenes voltát. A Kúria ugyan - a jelen ítélettel azonos napon meghozott - Kfv.I.35.719/2019/4. számú ítéletével hatályon kívül helyezte az elsőfokú bíróság 16.K.27.159/2019/17. számú ítéletét, egyben az elsőfokú adóhatóság végzésére kiterjedő hatállyal az alperes felperes kérelmét visszautasító végzését megsemmisítette, és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte, de az elrendelt új eljárás *önmagában* sem teljesíti az Avt. 15. § (1) bekezdése szerinti, a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó feltételt. Az adóhatóságnak mérlegelési jogköre áll majd fenn, amely keretében vizsgálhatja, hogy az ügy majdani állásához képest az adókivetésről szóló határozatok megsemmisítése, vagy megváltoztatása várható-e, és indokoltnak látja-e emiatt a végrehajtás felfüggesztését. A Kp. 85. § (2) bekezdése értelmében a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja. Ennek következtében az elsőfokú bíróság a Kp. 85. § (2) bekezdésére is tekintettel, jogszabálysértés nélkül helyezkedett arra az álláspontra, hogy a felperes Art. 195.

§-a alapján előterjesztett kérelme, illetve az annak alapján indult eljárás - az adóhatósági végzés meghozatalának időpontjában - nem minősült méltányolható oknak a végrehajtás felfüggesztéséhez.

- [42] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az Avt. 6. §-ában foglalt arányosság alapelvét helytállóan értelmezte. E szerint a végrehajtási cselekmények közül azokat kell foganatosítani, amelyekkel a leghatékonyabban érhető el a végrehajtás célja, ugyanakkor az adósra nézve - az arányosság elvének figyelembevételével - a legkisebb mértékű korlátozással jár. Ezen alapelvnek valamennyi végrehajtói intézkedés során érvényesülnie kell, azaz a hatékony végrehajtás és az adós jogainak ehhez szükséges (arányos) korlátozása együttes követelmény. A végrehajtás felfüggesztése nem végrehajtói cselekmény, így ezen alapelv jegyében a felperes kérelme nem vezethetett eredményre.
- [43] Végül utal arra a Kúria, hogy a felperes kereseti kérelmében nem jelölte meg jogsérelemként az ingatlanai tekintetében a „Natura 2000” minősítés figyelmen kívül hagyását. Mivel ez a jogsérelem nem volt az elsőfokú bírósági eljárás tárgya a kereseti kérelemhez kötöttség elve alapján [Kp. 85. § (1) bekezdés], a jogerős ítélet elleni rendkívüli jogorvoslat keretében annak vizsgálatára nem volt törvényes lehetőség.
- [44] A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében a Kp. 121. (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [45] *A telekadó behajtása olyan közérdek, amely a helyi közteherviselés megvalósulását szolgálja az adótartozásukat önkéntesen meg nem fizető adózók elleni állami kényszer útján, így a végrehajtási eljárás lefolytatása szélesebb társadalmi réteget érint, a közteherviselés elvének védelmét szolgálja. A hatóság a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem elbírálásakor azt mérlegeli, hogy az adós magánérdekét méltányosságból és kivételesen e közérdek elé indokolt-e helyezni.*

Záró rész

- [46] A Kúria a felperest az alperest megillető, a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzékről szóló 31/2017. (XII.27.) IM rendeletnek megfelelően igazolt felülvizsgálati perköltségének viselésére a Kp. 115. § (2) bekezdése, 99. § (3) bekezdése alkalmazásával, a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte.
- [47] A Kúria felülvizsgálati illeték viselésére vonatkozó rendelkezése az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45/A. § (1) - (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 39. § (3) bekezdés d) pontján és 50. § (1) bekezdésén és a Kp. 35. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 102. § (1) bekezdésén alapul.
- [48] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2020. október 1.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Stefancsik Márta sk. előadó bíró, Dr. Szabó László sk. bíró